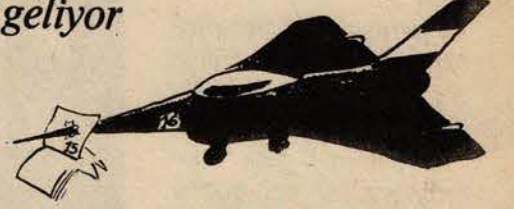

Eski HK Komutanı MGK üyesi cuntacı Şahinkaya F-16 rüşvetini yiyenlerin başında geliyor

Cunta F-16 rüşvetini gizleyemedi

ABD'nin ünlü General Dynamics firmasının F-16 uçaklarının satış işlemleri sırasında Türkiye'de çeşitli biçimler altında dağıttığı muazzam miktardaki rüşvet, nihayet günlük basına da yansıdı. Yıllardır örtbas edilmeye çalışılan bu büyük rüşvet olayı, sözkonusu firmanın eski bir yöneticisinin itirafıyla birlikte kamuoyunda yaygın şekilde

tartışılmaya başlandı. Mevcut tüm ipuçları, asıl rüşvet yiyicilerin, başta zamanın Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya gelmek üzere cuntacı generaller olduğunu apaçık göstermektedir.

İktidarı gaspeden cunta, 1981 yılında savaş uçağı satın almak amacıyla ABD yönetimine başvurmuştu. Sonraları Amerikan işçevrelerince "dünyada son yılların en büyük toplu silah siparişi" olarak nitelenen bu başvurunun ardından, General Dynamics firmasıyla görüşmeler başlatıldı. Bu görüşmelerde Türk tarafını cunta üyesi ve HKK Tahsin Şahinkaya yönlendirmekteydi. Sonuçta 160 adet F-16 uçağının Türkiye'de monte edilmesi konusunda görüşbirliği vardı. 5 Eylül 1983 günü bizzat Kenan Evren'in başkanlığında yapılan bir toplantıda karar kesinleştirildi ve 5 milyar dolar civarında maliyeti olan bu satış işlemi kamuoyuna "uçak sanayii kuruyoruz" diye yansıtıldı.

Bir zamanlar anayasayı deldirtmem diyen EVREN, suçluların telaşı içinde soruşturma emri verdi

Ulus hükümeti, firma ile varılan anlaşmayı kendi teklifi olarak ABD'ye ilettiler. ABD Savunma Bakanlığı varılan anlaşmayı Amerikan kongresine sundu. Kongreden gerekli süre içerisinde bir itiraz gelmeyince, anlaşma ABD tarafından onaylanmış oldu. Bu formalitelerin ta-

mamlanması Aralık ayına kadar sürdü. Nihayet cuntanın hükümeti, 9 Aralık 1983'de mektup teatisi yoluyla anlaşmayı resmen imzaladı. Ulus hükümetinin mesele fazla dallanıp budaklanmadan anlaşmayı bağlayabilmesi amacıyla, 6 Kasım seçimlerinden sonra yeni hükümet-

tin kurulması -Özal bu alışverişe karşı çıkmadığı halde- kasıtlı olarak geciktirilmişti. Yeni hükümet, hatırlanacağı gibi ancak 13 Aralık'ta atandı.

Anlaşma öncesinde çokuluslu tekeliler arasında kıyasıya bir rekabet yaşanmıştı. Asıl çekişme F-16'ların yapımcısı General Dynamics ile F-18'leri ortaklaşa üreten Northrop ve McDonnell Douglas firma-

Devamı 7. sayfada

Reziller saltanatı

15 Temmuz tarihli Milliyet gazetesi, 1. sayfada, koçaman harflerle manşet atmış: "Özal Seferi'nde Rezalet"... Gazetenin 10. sayfası ise tümüyle Tokyo, Hongkong ve Singapur'da, Özal ve tayfasının "resmi" gezileri sırasındaki akılalmaz rezaletlerini anlatmaya ayrılmış. Emin Çölaşan, bu gezilere katılan bir "görevli"nin ağzından olan biteni kamuoyunun gözleri önüne seriyor. Devamı 7. sayfada

"Ulusal güvenlik" adına intihar politikası

Kamuoyunda daha F-16 antlaşmasıyla ilgili 23 milyon dolarlık rüşvet olayının tartışması sona ermeden Küre'deki zengin kobalt maden yataklarının ABD şirketleri tarafından sudan ucuza kapatıldığını gösteren ipuçları ortaya çıktı. Peşpeşe ortaya dökülen bu örnekler kamuoyundan gizli kalan daha nice vurgunların boyutları hakkında bir fikir verebilir. Soygunlar artık milyonla değil, milyarlar, Türk Lirası ile değil Dolarla ölçülür oldu.

Aslında şaşacak bir şey yok. Reagan'ın Savunma Bakan Yardımcısı Perle Türkiye'yi boşuna "Amerikan'ın en sadık müttefiki" ilan etmedi. Gözlenen yağma, ulusca eriştiğimiz bu yeni "paye"nin bedeli olsa gerek.

Elbette ABD emperyalizminin ve faşist diktatörlüğün "mutemet" leri olarak ülkemizin idaresini ellerinde tutanlar da bu talandan paylarını alıyorlar. Hisselerine düşenleri harcadıkları sefahat alemleri artık büyük burjuva çevrelerin bile tepkisini çekerek oldu.

Tarih toplumlarda bu tür yozlaşmaların şaşmaz bir çöküş belirtisi olduğunu öğretiyor. Viyana Bozgunu, bir cariyesine hediye ettiği sarayı halı yerine baştan aşağı samur kürkle döşeten Deli İbrahim'in ardından gelmişti. Çöküşün işaretleri 300 yıl önce olduğu gibi bugün de ortadadır. Gemi ayağı alan sömürü, ülkenin ekonomik ve sosyal sorunlarının çözümünde kullanılabilecek kaynakları hızla tüketiyor.

Bugün mesele yalnızca yağma, talan da değil. Federal Alman Başbakanı Kohl'un açıkça söylediği gibi Türkiye NATO açısından her şeyden önce bir "ileri karakol"dur. Topraklarımız NATO ve ABD tarafından Sovyetler Birliği'ne ve diğer komşularımıza karşı casusluk üssü olarak kullanılıyor. Son SR-71 casusluk uçağı olayı Türk Hükümeti'nin Amerikan üslerinin kullanılmasını hiçbir şekilde denetleyemediğini bir kere daha ispatladı. Amerikan emperyalizmi bu üslerden her türlü provakasyonu (bir atom savaşı da dahil) başlatabilir. 50 Milyon insanın kaderi Türkiye'yi yalnızca elverişli bir savaş alanı olarak gören Amerikan generallerinin elindedir. Bu duruma Reagan'ın saldırgan çizgisi de eklenince "ulusal güvenlik" adına sürdürülen ABD'ye ve NATO'ya bağlılık hızla bir "intihar" politikası haline geliyor.

Emperyalizmin elinde bir dama taşı olmaktan kurtulmak da, ekonomik ve sosyal sorunların çözümü de ülkede demokratik bir rejimin kurulmasına bağlıdır. Bugün düne kıyasla daha geniş bir politik yelpazenin demokratik istekler öne sürdüğünü hepimiz görüyoruz. Şu veya bu biçimde Evren-Özal diktatörlüğüne karşı çıkanların, Anayasanın değişmesini, genel affın çıkarılmasını, IMF'nin dayattığı ekonomik politikaya son verilmesini isteyenlerin sayısı artıyor. Ülkede demokrasinin varlığından söz edilemeyeceği fikrinde birleşenler yaygınlaşıyor.

Hiçbir muhalif güç faşist rejimi tek başına yıkamayacağına göre ortak noktalardan hareket ederek somut hedefler için mücadele sürecinde diktatörlüğe karşı geniş bir birliğin temellerini oluşturmak günümüzün en acil görevidir.

Bu görevin çözümlemesinde öncülük etmek ise demokrasinin en kararlı savunucuları olan işçi sınıfı ve sol güçlere düşüyor.

SOL BİRLİK

KÜRT HALKINA ORTAK SALDIRI

Faşist cunta Kürt halkına yönelik baskı ve terörü yeniden şiddetlendirdi. Kürdistan'da arama-tarama ve baskınların artırılması, sürgünlerin hızlandırılması, Türkiye Irak ve İran Kürdistanı sınır yörelerinde; yaşayan Kürt halkının birbiriyle ilişkisini kesmek için yeni adımlar atılması, mayınlı araziye ayırarak dikenli tellerin 500 metre kadar içeriye çekilerek yasak bölgenin genişletilmesi, milis örgütü oluşturma hazırlıkları vb. çabalar bunun açık örnekleridir.

Sol Birlik açıklaması 5. sayfada

Diğer taraftan cunta sadece Türkiye Kürdistanı'nda terör estirmekle kalmıyor. O, her zaman olduğu gibi İran ve Irak Kürdistanı'nda mücadele veren Kürt yurtsever güçlerini ezmek için de haince ve alçakça planlar yapıyor. Evren-Özal çetesinin bundan kısa bir süre önce Saddam rejiminden sonra

Devamı 7. sayfada

Cunta "aydınlar dilekçesi" davasındaki savunmaya yayın yasağı koydu.

Aziz NESİN, EVREN'i mahkemeye veriyor !

Aydınlar Dilekçesi davasındaki savunmasında Aziz NESİN, Kenan EVREN'i mahkemeye vereceğini açıkladı.

Bilindiği gibi 15 Mayıs 1984 tarihinde 1256 aydın, Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklere yapılan saldırılara son verilmesi için bir dilekçe hazırlamış, Meclis Başkanlığı'na ve Cumhurbaşkanlığı'na vermişlerdi. Bunun üzerine soruşturma sonunda 58 aydın hakkında dava açılmıştı. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde görülen davanın savunma aşamasına geçildiğinde, Cunta; Aziz NESİN'in savunmasına yayın yasağı koydu.

Yaşalar çerçevesinde bir dilekçe hazırladıklarını, örgüt kurmadan, baskı yapmadan imzalanan dilekçenin, kamuoyunda tartışılmasını önlemek amacıyla bildiriye çevrilmek istendiği-

ni belirten Aziz NESİN, yayın yasağı konulan savunmasında şu görüşlere yer veriyordu:

"Cumhurbaşkanı Kenan EVREN, Manisa'da yaptığı ve TRT de yayınlanan konuşmasında bizi vatan hainliği ile suçladı. Beni Türk ulusunun tanıklığı önünde vatan haini ilan ederek aşağılayan Devlet Başkanı Kenan EVREN'i mahkemeye vereceğimi bildiriyorum."

Borçlar Kanunu'nun 41 ve 49, Medeni Kanunun 24. maddesinden tazminat davası açacağına söyleyen Aziz NESİN, "Dokunulmazlığı kalkınca Türk Ceza Kanunu'nun 180-182. maddelerine göre ceza davası da açacağım. Kenan EVREN'in dokunulmazlığının düşmesine dek yaşamım elvermezse onu tarihin yargılamasına bırakıyorum." dedi.

Devamı 7. sayfada

Sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı kadınların güçlü sesi: NAIROBİ FORUMU

FIDEL KASTRO'nun "3. Dünya Ülkelerinin IMF'ye olan borçları 10 yıl boyunca silinsin ve tüm faizler ödenmesin" önerisi farklı politik görüşlerden kadınlar tarafından tüm çalışma gruplarında talep olarak öne sürüldü, resmi hükümet temsilcilerine öneri olarak götürüldü.

10-26 Temmuz tarihleri arasında dünya kadınlarının kalbi Kadın On Yılı'nın bitimi nedeniyle Nairobi'de düzenlenen uluslararası toplantıda atıyordu. Birleşmiş Milletlerin Resmi Konferansının yanı sıra, hükümetler dışı kadın örgütlerinin katıldığı FORUM, Reagan'ın kızı başkanlığında ki ABD heyetinin engellemelerine karşın başarıyla sonuçlandı.

Değişik politik görüş ve akımlardan 15 bine yakın delegenin katıldığı Nairobi Toplantılarında günde 100-150 çalışma grubu toplandı.

Sömürgeciliğin ve ırk ayrımcılığının mahkum edildiği FORUM'da kadınların tüm ezilenlerin yanında olması gerektiği ve kadın sorunları-

van için bine yakın imza topladılar.

Öte yandan konferansa Türkiye hükümetinin temsilcisi olarak katılan, aralarında İmran Aykut, Emel Doğramacı ve elçilik görevlisi bir ekibin de bulunduğu beş kişilik resmi delegasyon, FORUM'a katılan ilericiler kadınların fotoğraflarını çekmek ve isimlerini elde etmek gayretleriyle yetindi.

(YAZISI 6. SAYFADA)

Kohl'un "ileri karakol" u

Federal Almanya Başbakanı Helmut Kohl 10-13 Temmuz tarihleri arasında Türkiye'ye resmi bir ziyaret yaptı. Böylece, 12 Eylül'den bu yana, Batı ülkelerinden ilk kez bir başbakan Türkiye'yi resmen ziyaret etmiş oluyor ve Kohl hükümeti, öteden beri faşist rejime sağladığı desteğe yeni bir katkıda bulunuyor.

Bay Kohl yaptığı konuşmalarda, Türkiye'yi ziyaret eden öteki emperyalist devlet adamlarının, NATO'cu generallerin yaptığı gibi, Türkiye'deki uşak ve işbirlikçilerinin pek hoşlandıkları sözler etmekten geri kalmadı.

Devamı 7. sayfada

"Serbest toplu pazarlık dönemi" sömürüyü katmerleştiriyor

Diktatörlük Türkiye'nde toplu pazarlık dönemi, baskı, zorbalık altında başladı. 450 bin işçiyi kapsayan toplu pazarlıkta işçilerin yaklaşık yarısı için sendikalar toplu sözleşmelerin altına imza atarken, geri kalan yarısı da "teşmil" kararları, yetki itirazları nedeniyle uyuşmazlık sonucunu bekliyor. Binlerce işçi sendikası, toplu sözleşmesiz. Mevcut yasalara göre toplu pazarlık dönemi 1 Ocak 1984 tarihinde resmen başlamış olmasına rağmen fiili

Devamı 7. sayfada

SOL BİRLİK VE SOLUN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ

En geniş anti-faşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasında ise, Sol Birlik Deklarasyonu'nda da belirtildiği gibi, "anti-emperyalist sol güçler arasındaki birlik önemli bir rol oynayacak ve bu süreci daha da hızlandıracaktır."

Sol Birliğin kuruluşu, halklarımızın ulusal ve sosyal kuruluşu yolunda atılmış ileri ve önemli bir adımdır. Kuruluşunu takiben geçen kısa süre zarfında, belirlenmiş yakın ve ileri hedefleri doğrultusunda, başta merkezi ajitasyon-propaganda faaliyetleri olmak üzere Sol Birliğin yürüttüğü çeşitli çalışmalar ile, bu adım-hedeflerimizden henüz oldukça uzak bile olsak- hiç şüphesiz daha da gelişmiştir.

Ancak Sol Birlik, sadece bir "ilk adım"dır: Solda yıllardır süregelen bölünmüşlük ve dağınıklık ortamını ve bunun yarattığı bir dizi olumsuzluğu, bilinen pek çok zaafı, kısır çekişme ve sürtüşmeleri aşarak, nicedir özlemi çekilen

toparlanma yolunun açılmasına yönelik bir başlangıç adımı.

Sol Birliğe hayat veren solda birlik anlayışı, yalnızca mevcut Sol Birlik partileri ile sınırlı değildir. Sol Birlik, bugün tüm sol güçlerin birlikte-

liğini elbette temsil etmemektedir. Sol Birliği oluşturan partiler, ta başından beri bu geçeceği içtenlikle belirtmişler ve ortak belgelerde de özellikle vurgulamışlardır. Ancak Sol Birlik, bugüne dek üzerindeki çok söz edilmesine rağmen ne yazık ki pek mesafe katedilemeyen sol güçler arasındaki kalıcı güç ve eylem birliğinin sağlanmasını amaçlayan, ilkeli, güvenilir ve ciddi bir cazibe merkezi oluşturarak solda birlik evresini başlatmak iddiasıyla yola çıkmıştır ve bu iddiasıyla uyumlu bir politika izlemek kararlılığındadır. Sol Birlik, bizler için, bir varış noktası değil, bir çıkış noktasıdır; bugün için mümkün olan asgari noktadan hareketle yarın ulaşılması gerekeni hedefleyen, sol güçlerin en geniş birlikteliğini sürekli gözetken ve asil olarak mücadele içerisinde, yığınların bağrında sürdürülecek çalışmalarla, halkın güvenini kazanarak güçlenebilecek, gelişime açık bir başlangıç.

Sol güçlerin birliği, dün de önemliydi, ama bugün çok daha önemli ve acil nitelikte bir ihtiyaçtır. Faşist diktatörlük, ancak en geniş anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği temelinde gelişecek yığınların mücadelesiyle alaşağı edilebilecektir. En geniş anti-faşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasında ise, Sol Birlik Deklarasyonu'nda da belirtildiği gibi, "anti-emperyalist sol güçler arasındaki birlik önemli bir rol oynayacak ve bu süreci daha da hızlandıracaktır".

Emperyalizme, faşizme, tekellerin egemenliğine ve şovenizme karşı mücadelede sol güçlerin birliğinin hayati önem taşıdığı, böylesi bir birliği hayata geçirmenin mümkün, zorunlu ve halklarımızın karşı sorumluluk duyan herkes için ertelenemez bir görev olduğunu belirten Sol Birlik, solda yer alan güçler arasındaki mevcut ideolojik ve politik görüş ayrılıklarının bilincinde olmakla birlikte, onları birleştiren noktaların daha fazla olduğu inancındadır. Deklarasyon'da da ifade edildiği üzere, "Tüm bu güçler şu veya bu biçimde emperyalist bağımlılığa son verme, Türkiye'deki kapitalizmi aşma, ulusal sorunu çözmeye ve sosyalizme yönelme hedefinde birleşiyorlar." Geçerken şunu da belirtelim ki, Deklarasyon metninde böylece bir ortak payda üzerinde somutlanmış olan solun birliği kavramının bilimsel netliği, özellikle bugün Türkiye'de yaratılmak istenen kavram

Selim YALÇIN (TKP)

KUŞATMAYI GÜÇLENDİRMEK

Geçtiğimiz aylar iç ve dış politika açısından, diktatörlüğün rejimi tahkim etme ve emperyalizmle daha çok bağlanma planları açısından oldukça yoğun aylar oldu. Özal hükümetinin geceli gündüzlü çalışarak parlamentodan çıkardığı polis yasasını neredeyse daha meclisten çıkmadan onaylayan, iki de bir "ne oldu çıktı mı?" diye telaşını dile getiren Evren sonunda muradına erdi. Ama hem bu yasanın görüşüldüğü günler, hem de sonraki günler ülkemizde hemen her kesimden insanlar bu yasaya boyun eğmeyi kabul etmeyeceklerini gösterdi. SODEP'in düzenlediği Saraçhane mitingine karşı "çevik kuvvet" dedikleri polis gücünü mitingi düzenleyenlerin deyimleriyle, yurttaşların mitingine katılmasını engelleyecek biçimde mitingi "koruyarak" kullanan diktatörler, yine de biraraya gelen ve istemlerini yüksek sesle dile getiren yığınları affedemediler ve kızgınlıklarını SODEP Genel Sekreter Yardımcısı Nail Gürman'ı ve mitingine katılan 45 kişiyi tutuklayarak gidermeye çalıştılar. Ama amaçları bundan da ötedir. Onlar yeni mitingler için halkı, işçileri, aydınları, gençleri korkutmak, isteklerini kırmak istiyorlar.

Ama başaramayacaklardır. Saraçhane mitingini işçilerin, emekçi halkın tüm zorbalığa karşı, "artık yeter" demeye kararlı olduğunu kanıtladı. Rejimi korkutan bir potansiyelin yığınlarında var olduğu somut görüldü. Saraçhane mitingini aynı zamanda öteki muhalefet güçlerinin de açıkça rejime karşı, demokrasiden, iş, ekmeğe ve özgürlüklerden yana, halkın yanında aktif ve kararlı olarak yer almasını gerektiriyen somut olarak gösterdi. Şimdi halkın arasına gidecek ve kulaklarını tıkamayacak her muhalif politikacı, halkın hemen her kesiminin, Saraçhane mitinginde dile getirilen istekleri yinedelediğini, miting alanındaki yığınsal kalabalığın çok daha geniş yığınların sözcüsü olduğunu görecektir.

Şimdi diktatörlük tüm çabalarına karşı bir kuşatma altındadır. Diktatörlük bu kuşatmayı yarma denemelerinde bu güne kadar başarıya ulaşamadı. Sivil görüntüsünü ne yığınlara, ne burjuva muhalefet güçlerine kabul ettirebildi. Uluslararası planda da bu sivil görüntünün pek fazla etkisi olduğu söylenemez. Ama o diktatörlüğünü pekiştirmek, bir yandan zorbalığını yasallaştırmak, öte yandan da çürüten güçlerini yeni uzlaşmalarla tazelemek için çaba göstermeye devam edecektir.

Diktatörlüğün bu türden çabalarına karşı sol güçler, en başta Sol Birlik şimdi ortaya koyduğu ve önemli ölçüde burjuva muhalefet güçlerinin de paylaştığı platformu yaymak, genişletmek göreviyle karşı karşıyadır. Şimdi her kесе göstermek gerekiyor ki, diktatörlük hiçbir alanda halka karşı attığı adımları geri çekme niyetinde değildir. Diktatörlük azıcık da olsa demokrasi vermeye değil, diktatörlüğünü yeni zorbalık yasalarıyla pekiştirmeye bakıyor. Onun emperyalizmle olan ilişkilerinde de her hangi bir ulusal kaygı rol oynamıyor. Onun ekonomik politikasında da, bırakın halkı, işçileri, köylüleri bir avuç parababasının dışında hiç bir kesim için umut yoktur.

Özal hükümetine, diktatörlüğe karşı olan herkes, tüm muhalefet güçleri şimdi yüzlerini halkın Saraçhane mitingine dile getirdiği istemlere çevirmelidir. Artık açıkça görülmüyor ki, halkın demokrasi istemi göstermelik bir parlamento ile giderilemiyor, söndürülemiyor. Halkın demokrasi istemi, emperyalizmle uzlaşma ile değil, ulusal bir politika ile, bir avuç para babasına değil, en başta işçi, emekçi sınıflara dönük bir ekonomik politikayla, zorbalıkla değil, halk haklarını savunabilme yollarını kapatmayan tersine tam bir düşünce ve örgütlenme özgürlüğü tanıyan bir içerikle doludur.

Sol Birlik, Sol Birliği oluşturan partiler işte halkın bu istemlerini kararlılıkla savunuyorlar. Onlar, diktatörlüğü çepeçevre saran demokrasi güçlerinin, demokrasiden yana olduğunu açıklayan, demokrasiye ihtiyacı olan herkesin görevinin şimdi kuşatmayı daha daraltmak olduğunu düşünüyorlar. Bunun yolu bugün halkın çizdiği ve Saraçhane mitingini somut olarak gösterdiği hattın gerisine düşmek, işçi sınıfı ve emekçi halkla birlikte yürüyerek, onun demokratik bir Türkiye'yi öngören potansiyel ve perspektifine sahip çıkarak kuşatmayı güçlendirmektir.

kargaşasına, burjuva basınının "solun birliği" kavramını kasıtlı olarak çarpıtma çabalarına ve kimi ilerici yazarların dahi gerçek solu yok saymaya yönelik bu gerici kampanyaya alet olmalarına karşı verilmiş anlamlı bir cevaptır.

Sol Birlik partileri, sol güçlerin eylem birliğinin sağlanmasına yardımcı olmak ve bu doğrultuda üzerlerine düşen ortak sorumlulukları eksiksiz yerine getirmek için ellerinden geleni yapacaklarını açıkça belirtmektedirler. Ne var ki, bu konuda şartların yeterince olgunlaştığı henüz söylenemez. Solda yer alan en geniş güçleri kapsayan kalıcı ve sağlıklı bir birlikteliğin sağlanması, bugüne dek gözlenen engelleyici tutum ve davranışların ne yazık ki halen varlığını koruması yüzünden,

bugünden yarına gerçekleşebilecek gibi gözükmemektedir. Sol Birliğin bugünkü kapsamı ve varlığı da bu olgudan kaynaklanmaktadır.

Sol güçler arasında değiştiğimiz niteliklere sahip güç ve eylem birliğinin sağlanması hedefi hiç de erişilmez değildir. Yeter ki bu birliğin muhatapları, sahip oldukları ortak noktaları öne çıkartan ve güçlerini ana düşmana karşı ortak mücadeleye yönelten bir politik tutum takınabilsinler. Deklarasyon'da da belirtildiği gibi, bu taktirde rekabetin ve karşılıklı bloklaşma eğiliminin yerine, karşılıklı güvene dayalı, eşit hak temelinde verimli ve sonuç alıcı ilişkilerin kurulması; sol güçlerin eylem birliğinin sağlanması hiç de zor olmayacaktır.

YEKİTİYA HÊZÊN ÇEP Û PİRSA HEVKARİ Û HEVXEBATA HÊZÊN ÇEP

Sazbûna Yekitiya Hêzên Çep di riya rîzgariya gelan ya cıvaki û netewî da gaweke girîng û pêş e. Lî pey sazûnê gelek wext neborî. Lê ev xebat çiqas jî doza xwe yê dawiyê pîr dîr bejî, jî bo armancên xwe yê dîr û nêzik xebat kir û karên xwe pêşta bir.

Hêzên çep pîr salin ku perçe perçe bû, di navbera wan da cudatî hebû. Lê Yekitiya Hêzên Çep iro gavê pêşîn avitiye, hêviya xebatkar û gelan ya derheqa yekitiyê anîye cih.

Çawa tê zanin di nav Yekitiya Hêzên Çep da hemû hêzên çep tunneye. Ev rastiya han di nav belgên Yekitiya Hêzên Çep da bi xasîna hatîye nivîsandinê. Jî bona fireh kirina vê yekitiyê jî Yekitiya Hêzên Çep siyaseteke bê

westan dajo. Wusa ku di nav xelkê da xebatê pêşta bibe, wana bike nav tekoşinê û yekitiyê bî hêz bike.

Yekitiya hêzên çep duhê jî girîng bû, lê iro hin pêvîst û hin girîngtîre. Bî xebata cepheyeke fireh û rast hêzên dij-faşî ve gelên me dikarin cûntaya faşî burxînin. Ev yekî lî nav deklarasyona Yekitiya Hêzên Çep da diyarkirîye.

Yekitiya Hêzên Çep cûda bûna ideolojî û politîqayê di nav hêzên çep da qebûldike. Lê bawer dikê û dibêje ku jî bo yekitiyê pîrsên hemû hêz bî hevra dibêjin û helkîrana wana dixwazî hin pîrî. Wek hilweşandina kapitalîzmê, helkîrana meseleyê millî û kettîna ser riya sosyalîzmê jî bo gelên me.

Îro weşanên burjuvazî lî ser yekitiya hêzên çep kefte

left dîkin. Dixwazîn dîtîm û riya gel bîzîvîne ser demokratîs sosyal, dîvê em evê yekê bî xurtî nav gel da eşkere bîkîm.

Yekitiya Hêzên Çep jî bona cepheyeke xurt û firehî çî dest were wê bike. Em iro nûkarîm bêjîm ku şert û şîrûtên wî jî bi temamî heye. Lê ev jî ne dîr û tîştê xeyal e. Wazîfa hêzên çep ya ku di nav Yekitiya Hêzên Çep da nînin heye. Bes ewana pîrsên hemû hêzên çep pêqayîlî derxîne pêş û hîmber dijîmî gelan siyasetek bajon wê ev yekîti xurt bike.

Çawa di deklarasyonê da tê kîvşê. Lî wê çaxê cîhê jî hev cûda bûnê hevkarî û hev-xebat wê pêşta bîçe, di nav wan da bîr û bawerî wê xurt û bîhêz bibe. Ev jî tîştêke zor û zehmet nîne.

TKSP 2. KONGRESİ TOPLANDI

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi'nin 2. Kongresi Temmuz 1985'te toplandı. Bir hafta süreyle devam eden Kongre, Merkez Komitesi raporunu görüştü, tartıştı ve oybirliğiyle onayladı; kararlar aldı ve yeni Merkez Komitesi seçti.

TKSP 2. Kongresi'nin yayınladığı sonuç bildirisinde, Kürt ve Türk emekçilerine ve tüm demokrasi güçlerine şöyle seslenilmektedir:

"Faşist rejim kendiliğinden göçüp gitmeyecek. Faşist diktatörlüğün "anayasası" ve tüm diğer gerici yasalar ortadan kaldırılmadıkça, Evren-Özal çetesinin oluşturduğu tüm baskı kurumları dağıtılmadıkça durum değişmeyecektir.

"Bunu ise ancak yığınların mücadelesi, eylemiyle başarabiliriz. Bu karanlık dönemde, bu zulüm ve soygun çarkına son vermek için işçi, köylü, genç, aydın, Kürt, Türk tüm demokrasi güçlerinin birlik ve direnişinden başka yol yoktur.

"Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan 6 sol partinin oluşturduğu SOL BİRLİK bu yolda atılmış önemli bir adımdır. SOL BİRLİK, kitlelerin acil ve haklı istemlerini içeren demokratik bir program sunuyor, faşist diktatörlüğü yıkmanın mümkün ve gerçekçi yolunu gösteriyor.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçileri, Köylüler, gençler, kadınlar, Barış ve demokrasiden yana tüm insanlar,

Yurtseverler, "Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi 2. Kongresi, halklarımızı faşist diktatörlüğün zulmünden kurtarmak, ülkelerimizin geleceğini aydınlık bir yola sokmak için sizleri SOL BİRLİK'in anti-faşist demokratik programı üzerinde birliğe ve direnişe çağırır.

"Özgürlük için, demokrasi için; iş ve toprak için; zindanların boşalması, işkence ve idamlara son verilmesi için; ülkelerimizi emperyalist soygun çarkından, maceradan korumak için güçlerimizi birleştirelim.

Türk emekçileri, Türk aydın ve demokratları!

"Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi 2. Kongresi, sizi, faşist diktatörlüğün, gerici, militarist güçlerin, halklarımız arasına düşmanlık sokma, ilerici safları bölme planlarına karşı uyanık olmaya çağırır. Halklarımız kardeşler, zulme ve sömürüye karşı savaşımız ortaktır. Demokrasiyi, özgürlüğü ve barışı elele vererek, güçlerimizi birleştirerek gerçekleştirebiliriz.

"Aydınlık yarınlara doğru omuz omuza yürüyelim!"

Rüşvet... Yolsuzluk... Vurgun...

Özal'ın eski bakanlarından Özdağlar'ın mahkemede yargılanmaya başlaması ile birlikte kamuoyunda rüşvet ve yolsuzluk olayları güncellik kazandı. Devam eden yargılamaların birçok yönleri kararlıkta kalan, 25 milyarlık rüşvet olayını aydınlatıp aydınlatmayacağı bilinmiyor. Ancak bilinen bir şey var. Özal ve onun "prenslere" zehir hafiye Kahveci'nin bu olayı, diktatörlük rejimi altında ayyuka çıkan rüşvet ve yolsuzluk iddialarını aklamak amacıyla düzenlenen, "büyük şov" için malzeme olarak kullandığı. İlk günlerde bugünkü iktidarın, "rüşvet ve yolsuzlukların üzerine kararlı bir biçimde yürüyen, bunun için kendi bakanının bile gözünün yaşına bakmayan" bir iktidar olduğunu kanıtlamak üzere yoğun bir propaganda yapıldı. Ancak daha olayın birçok karanlık yanı ortaya çıktı. Sonunda bugünkü rejimi destekleyen burjuva basını bile, "çok daha güçlü delillerle yakalanması olanaklı iken Özal'ın,

delil olarak son derece zayıf bir ses bandı ile olayı gündeme getirdiğini" ve "Özdağlar'ın ilahlara kurban edilmek istendiğini" yazmak zorunda kaldı.

Gerçekte ise bugünkü diktatörlük rejimi altında rüşvet, yolsuzluk ve vurgunun, bütün cumhuriyet tarihi boyunca görülmedik boyutlara vardığı biliniyor. Devlet olanaklarının yağmalanması, rejimin tepe noktalarını saran çürüme, devlet aygıtının içinde bulunduğu kokuşmuşluk, kaçakçılarla, adi suçlularla içli-dışlı ilişkiler hiçbir zaman bu kadar yaygın, bu kadar aleni ve bu kadar büyük fütursuzlukla yürütülmemiştir.

Son bir ay içinde sadece gazetelere yansıyan haberler bile bunu kanıtlamaya yetiyor. 1 Temmuz tarihli Milliyet gazetesinde M.Toker, dört metrekairelik dükkanın aylık kirasının milyonu bulduğu bilinen Bodrum'da, ANAP'lı belediye başkanının "yetkisini" kullanarak, "ihale falan yapmadan" yüz metrekairelik ye-

ri ayda 75.000 lira işgaliye ödemek kaydıyla Erkan Zenger'e verdiğini yazıyor. Özal ailesinin dostu, ANAP'lı belediye başkanının arkadaşı, arı amblemleri ve Turgut Özal yazan altın kolyesi ile dolaşan Erkan Zenger'in bu yerli üçyüz metrekaireye genişlettiği ortaya çıkınca aynı belediye başkanı bunu büyük bir pişkinlikle "Eh, biraz göz yumduk, o kadar olur" diye yanıtlıyor. Milliyet gazetesinde yer alan benzeri bir vurgun olayının baş aktörü ANAP'lı Eminönü Belediye Başkanı gazetecilerin soruları üzerine "Adam arkadaşım, orayı ona veriverdim" diye açıklamaya yapıyor.

23 Haziran tarihli Nokta dergisinde Özal ailesinin bayan üyelerinin de kürkçülüğünü yapan, Özal ailesiyle yakın dostluk ilişkileri içinde bulunan, "sosyete kürkçüsü" Mustafa Pakoğlu'nun kaçakçılık suçundan yargılanacağı haberi yer alıyor. Anne Özal'ın defilelerini hiç kaçırmadığı ve Zeynep Özal'la

birlikte çekilen samimi resimlerinin dedikodu gazetelerini süslediği, renkli gece yaşayısıyla ilgi çeken, "tanınmış işadaminin" şansının döndüğü yazılıyor. Aynı derginin 7 Temmuz tarihli sayısında Ulaştırma Bakanlığı'nın çıkaracağı THY'nin genel müdürlük binası ihalesinde, ANAP'lı inşaat şirketlerinin vurgunu paylaşma kavgası ile birbirine girdikleri ve böylece ucu Ulaştırma Bakanı, ANAP içindeki MHP'li tosuncukların lideri, "ülkücü" Veysel Atasoy'a kadar uzanan yolsuzluğun ortaya çıktığı duyuruluyor.

1 Temmuz tarihli Hürriyet gazetesinin "Bal tutan parmağını yalar" manşeti altında, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarı Ekrem Pakdemirli'nin kurduğu kooperatifin, İzmir'in Güzelbahçe Koyunda denize nazır, 200 milyon değerindeki arsaya 12,5 milyona kapattığı haberi yer alıyor. 64 kişilik "Beyin takımı kooperatifi"nin üyeleri arasında Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem, Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral, Kültür ve Turizm Bakanı Mükerrem Taşcıoğlu, Özal'ın kardeşi Yusuf Bozkurt Özal, Başbakanlık Müsteşarı Hasan Celal Güzel ve Emniyet Genel Müdürü Saffet Arkan Bedük gibi isimler bulunuyor. Yürürlükteki yönetmeliklere göre evi olmayan kişilere arsa ve kredi tahsisinde öncelik tanınması nedeniyle, bu can sıkıcı bürokratik engeli, "iş bitirici beyin takımı"nin, İzmir Belediye Başkanı ANAP'lı Burhan Özfatura'nın yardımıyla bir çırpıda aştığı anlaşılıyor. Böylece halen arsa bekleyen 300 kooperatif ve kredi bekleyen 30 bin yurttaş varken, hepsi ev bark sahibi bu beyin takımı, arsaya bedavaya kapatmanın yanı sıra, herbiri için 3 milyon 750 bin lira kredi almayı da başarıyor. Yine Hürriyet gazetesinin 9 Temmuz tarihli baskısında "gizli" ve "sessizce" yapılan operasyon ile zor durumda bulunan ve iktidara yakınlığıyla bilinen şirketlerin "Devlet kesesinden kurtarıldığı" ve bu şirketlerin kimler olduğunun titizlikle saklandığı duyuruluyor.

Bütün bunlar son bir ay içinde sadece gazetelere yansıyan vurgun örnekleri. Üstelik bugünkü rejimin bile kağıt üzerinde "suç" saydığı eylemler. Gazetelere yansımayanlar ve yasalara, kitaba uydurularak, teşvik ve prim, kredi adı altında yürütülen vurgunları düşündüğümüzde, bugünkü rejimin niteliğini daha iyi kavramak ola-

naklı. Türkiye'nin en zengin 100 ailesi içinde yer alan ve herbirinin serveti 200 milyar lirayı geçen kişiler arasında kaçakçılık, rüşvet, sahtekarlık suçlarından haklarında birçok dava bulunan Karamehmet (Çukurova Holding), Sönmez (Sönmez Holding), Has ailesi (İstanbul Bankası), Çavuşoğlu (Hisarbank), Emin Hattat (Hema Holding), Mengencioğlu gibi isimlerin bulunması bir raslantı mı? Binlerce yurtsever politik neden-

lerden dolayı zindanlarda tutulurken kaçakçıların özel af-la serbest bırakılmasının anlamı nedir? Ülkemizin içinde bulunduğu bunalım derinleştikçe, hiçbir geleceği olmayan bu asalak, talancı ve "iş bitirici" soyguncu çete büyük bir vurdum duymazlıkla sürdürdüğü yağmaya hız veriyor. Türkiye'nin bu çete elinden kurtarılması ülkenin geleceği için kaygı duyan her yurtseverin en temel sorundur.

E. MIRAZ (TKSP)

BURJUVA SİYASİ PARTİLERİNDEKİ GELİŞMELER ÜZERİNE

Geçtiğimiz günlerde yapılan Halkçı Parti ve MDP kongrelerinin ikisinde de parti içi muhalefet açık farkla kazandı. Bu, aynı zamanda, Cunta'nın güdümlü iki parti "lideri"nin, Calp'la Sunalp'ın da sonu oldu.

Cunta, bir yandan demokratik güçleri ve kurumları tırpanlayıp halka dayattığı "anayasa", öteki zorbalık yasaları ve baskı kurumlarıyla faşist bir devlet yapısı oluşturdu; diğer yandan, iç ve dış kamuoyunun baskıları karşısında, sözde "demokrasiye", "parlamentar düzene" geçme oyunu oynamak zorunda kaldı. Bu, faşist gövdeye demokratik bir örtü geçirme çabasıydı.

Ancak bu işte de Cunta, dikensiz gül bahçesi yaratmak, ilerde herhangi bir pürüzle karşılaşmamak niyetinde idi. Bu nedenle 12 Eylül öncesi burjuva partilerinin yolu tikanarak eski liderlerin tekrar sahneye çıkmasını önlemek istendi, anayasaya, bunu amaçlayan siyasi yasaklar kondu. Eski MIT'çi general Sunalp'ın başkanlığında iktidar için MDP yine eski MIT'çilerden Calp'ın başkanlığında da muhalefet rolüyle Halkçı Parti örgütlendi. Bunun yanı sıra, bu iki partinin ve ABD emperyalistlerinin mutemet adamı Özal vasıtasıyla devreye sokulan ve seçimlere katılmak için Cunta'nın iznini alabilen ANAP'ın adayları sıkı bir veto süzgecinden geçirildi; böylece herhangi bir "çatlak ses" in parlamentoya girmesi önlenmek istendi.

Generaller herşeyi ferman yolu ve süngü gücüyle planlayıp yönlendirebileceklerini sanmışlardı.

Ne var ki herşey onların gönlünce yürümedi, yürümüyor. Seçimleri, bilinen nedenlerle MDP değil, ANAP kazandı. Ancak ABD emperyalizmine ve tekelere sadakati nedeniyle Özal ekibinin hükümeti kurması Cunta bakımından fazla bir sorun yaratmadı. Faşist düzene sahip çıkmak bakımından Cunta ile Özal hükümeti arasında sıkı bir uyum sağlandı.

Diğer yandan, özellikle Mart yerel seçimlerinden sonra, Mecliste grubu bulunan HP ile MDP boşlukta kaldılar. AP ve CHP ve MSP'nin eski yönetici kadroları kendilerine yol açma çabasının elden bırakmadılar. Bu çaba, kitlelerin muhalefeti ile birleşince, kendisini koşullara uygun olarak SODEP, DYP, RP ve kuruluş hazırlıkları içinde DESOP biçiminde gösterdi, bizzat HP ve MDP'nin saflarında bilinen çekişme ve sonuçlara yol açtı. ANAP içinde AP, MHP ve MSP'ne yakın olan hiziplerin kavgası öteden beri biliniyor ve işler kötüye gittikçe bu kavganın daha da büyük kopmalara yol açması şaşırtıcı olmayacaktır.

Bu gelişmeler, generallerin masabaşı planlarının yürümediğini, ülkenin politik geleceğine yön vermek için kurdukları çatının dağılmakta olduğunu gösteriyor. Bu kaçınılmazdı. Su, generallerin kurduğu bendi zorluyor, onda gedikler açıyor ve doğal kanallarına yöneliyor.

Diğer yandan, sözkonusu politik çekişmeler, emekçi sınıfların mücadelesi tarafından etkilense bile, burjuva politik örgütlerinin çerçevesinde cereyan ediyor. İşçi sınıfının ve diğer emekçi halk kesimlerinin çıkarlarını dile getiren örgütler, zaten legal planda çalışmaya olanağından yoksun kılınmıştır. Onların kadroları ya zindan da, ya gizlenmek zorunda ya yurt dışında. Onlara karşı azgın bir terör bugün de devam ediyor.

Sözkonusu koşullarda meydana boş bulan kimileri sol adına ahkâm kesiyorlar; SODEP'i, HP'yi ya da kuruluş hazırlıkları içindeki DESOP'u solun temsilcisi gibi gösteriyor, kitleleri bir kez daha aldatmaya çalışıyorlar. Sözkonusu burjuva partileri ne tek başlarına ne de bir araya gelince solu temsil edemezler.

Faşist rejime, onun baskı kurumlarına karşı her mücadele, hangi toplum kesiminden gelirse gelirse elbet değer taşıyor. Ancak Evren-Özal diktatörlüğünün yıkılması, faşist çarkın dağıtılması, ülkeye gerçek anlamda demokrasi getirilmesi, emekçi yığınlar geniş biçimde mücadeleye kazanılmadan, eyleme geçirilmeden mümkün değildir. Bunu ise ancak emekçi kitlelerin gerçek sözcüleri, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın devrimci, yurtsever örgütleri sağlayabilir.

Bu nedenle, SOL BİRLİK'in tüm anti-faşist güçlere önerdiği demokratik güç birliği platformu hayati önemdedir. O faşist rejimi yıkmamız, ülkeye demokrasi getirmeniz mümkün ve gerçekçi yolu gösteriyor.

Bugün ağırlaşan ekonomik bunalım ve onun politik düzeyde yol açtığı çalkantılar, faşist rejimin çürümesi, kitlelerin artan muhalefeti solun önüne önemli olanaklar açıyor. Sol tarihi görevini iyi kavrayıp kendine düşeni yapmalı, geçmiş dönemin yanlışlarına düşmemelidir. Tutulacak halka solun birliğinden ve anti-faşist geniş mücadele platformunu oluşturmaktan geçiyor.

Üniversiteler bilim yuvaları mı, diktatörlüğün kışlaları mı ?

Diktatörlük gençliği düşman gibi görüyor. Her alandaki baskı ve saldırılarıyla gençliği sindirmek, yığınsal bir gençlik hareketinin önüne alabilmek istiyor. Özellikle üniversite gençliğine karşı eşi görülmedik barbarca bir saldırı yürütüyor. Paralı öğretim, YÖK sınav ve sınıf geçme yöntemleriyle eğitim işkence haline getiriliyor. Bir yanda YÖK'ün yasaklar çemberi, öte yandan üniversitelerde öğrenciler arasında cirit atan sivil polisler, "sivil savunma uzmanları" ajanları aracılığıyla üniversiteler ve yüksek öğrenim yurtları öğrencilerin kendi gönül rızalarıyla girdikleri, üstüne de binlerce, on binlerce lira ödedikleri esir kampları haline çevrildi.

Diktatörlük kamuoyunda üniversite gençliğini kısıp almaya yönelik bu uygulamaları "disiplini sağlama çabaları" olarak göstermeye çalışıyor. Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı Dinçerler, "Milli terbiyenin temel ilkelerinden biri de kışla disiplini" diyor. YÖK'ün öğrencilere şarkı söylemeyi, gülümsemeyi bile yasaklayan yeni disiplin yönetmeliği, okullardaki jandarma, polis karakolları ve nihayet üniversitelerdeki yeni kolluk kuvvetleri, asker eskisi "sivil savunma uzmanları" işte bu kışla disiplini sağlamaya hizmet ediyor. Bellerinde copları, telsizleriyle üniversitelerdeki gençleri bir gölge gibi izleyen bu "uzmanları" "Amacımız üniversitelere askeri birlikleri aratmayacak bir düzen getirmek. Esas itibarıyla koruma ve güvenlik amacıyla görev yapıyoruz" diyorlar.

Neyi, kimi, neden ve kimden koruyor bu asker eskisi "uzmanlar"? Üniversitelerdeki herkesi, temizlik işlerinde çalışanlardan, öğretmen üyelerine, öğrencilere kadar herkesi "özerk ve demokratik üniversite" gibi "za-

rarlı bölücü" görüşlere kapılmaktan, "anarşiyi hortlatmaktan" koruyorlar. Özellikle de öğrencileri yakın koruma altına alıyorlar. Kılık kıyafetlerinden, attıkları adıma, seçtikleri arkadaşına, okudukları gazeteye, kendi aralarındaki sohbetlerine, gittikleri filme, sınıfta sordukları soruya kadar her şeyleriyle çok yakından ilgileniyorlar. Kültürel etkinliklerini, sosyal çalışmalarını çok yakından izliyor, toplantılarında mutlaka hazır bulunuyorlar.

Üniversite ve yurtlardaki bu uygulamalardan şikayetçi olan, en basit sorunlarını bile dile getiren öğrenciler ise idarecilerin hakaretlerinden, dayak yemeye kadar her türlü davranış göğüslemek zorunda kalıyorlar. Daha geçenlerde Edirnekapı öğrenci yurdunun eski bir boksör olan müdürünün yemekleri incelemek için hıfzısıhaya götürülen öğrencileri dövmesi bunun somut bir örneğidir.

Üniversitelerdeki herkesi, işçi ve memurlardan, öğretim üyeleri ve öğrencilere kadar herkesi vuran bu uygulamalarla diktatörlük ne amaçlıyor? Amaç, evrensel olarak kabul edilmiş bilimsel gerçekleri kabul etmeyen, Darwin'i bile yadsıyan, bilim dışı sovenist, militarist eğitim politikalarını hiçbir engelle karşılaşmadan uygulayabilmektir. Bu bilim dışı eğitim politikasının neye yönelik olduğu ise açıktır. Bu politikayla amaçlanan, yarının bilim adamlarını, mühendislerini, yarıçıkarını, öğretmenlerini düşünemeyen, muhakeme edemeyen, her denileni, her istenileni halkının çıkarlarına, kendi çıkarlarına ters düşse, bile sorgusuz sualsiz yerine getiren robotlaşmış, Amerikancı bir kuşak yetiştirmektir.

Diktatörlüğün bu niyet ve uygulamalarına yalnızca gençler değil, aydınlık bir gelecek isteyen her yurtsever karşı çıkmalıdır.

Madenlerimiz yağmalanıyor

Geçtiğimiz günlerde Cunta'nın göstermelik parlamentosunda yeni maden yasası kabul edildi. Yasaya göre, bor, toryum, uranyum ve asfaltit gibi devlet tekelinde bulunan stratejik madenler, yabancı sermaye ortaklığı ile aranabilecek, çıkarılabilecek ve ihraç edilebilecek. Bu madenlerin dışındakiler ise özel sektör tarafından işletilebilecek ve devletin elinde bulunan madenlerde özel sektöre devredilebilecek.

Bu karar ülkemizin ulusal zenginliklerinin emperyalizmin ve işbirlikçi yerli tekellerin yağmasına daha yoğun olarak açılmasından başka bir anlama gelmiyor. Bilindiği gibi uranyum, bor ve toryum gibi nükleer teknolojide yaygın olarak kullanılan madenlerin ve diğer stratejik ulusal zenginliklerin, emperyalist talandan korunması için ilericiler, yurtsever ve demokratik güçler 1960'lerden buyana bir mücadele yürütmüşlerdi. Bu mücadele sonucunda strate-

jik madenlerin ve zenginliklerimizin emperyalizmin ve yerli tekellerin sömürü ve yağmasından kurtarılması yolunda kimi adımlar atılmış, bunlardan bazıların çıkarılması, işlenmesi ve aranması devlet tekeline alınmıştı. Özel sektörün elindeki bazı stratejik madenler kamulaştırılmıştı. Şimdi atılan bu adımla yıllardır sürdürülen mücadelenin getirdiği tüm kazanımlar diktatörlüğün elinde bir çırpıda yok edilmek istenmektedir.

Her fırsatta "ulusal birlik ve ulusal çıkarlar" paravanası arkasına gizlenmek isteyen Evren-Özal çetesinin, ülkemizin ve halklarımızın çıkarlarına düşmanca saldırısı bilinmeyen bir olgu değildir. Onların bugüne kadar yaptıkları, yüzlerinde eğri bir biçimde duran maskeyi çoktan düşürdü. Yeni maden yasası bu gerçek bir kez daha kanıtıyor. Yıllar boyunca ülkemizin doğal zenginlikleri, madenleri ve kaynakları

üzerindeki yağmanın sömürünün önlenmesi uğrunda en kararlı savaşımları yürütenler komünistler, ilericiler ve demokrat güçler yani gerçek yurtseverler ve onların etkinliğindeki meslek odaları gibi kuruluşlar oldu. Onlar, bu zenginliklerin ülkemizin ve halklarımızın çıkarları doğrultusunda kullanılmasını savundu. Yetersizde olsa atılmış kimi adımları onların yıllar boyu sürdürdüğü kararlı mücadelesinin bir ürünüdür. Şimdi diktatörlük halklarımızın anti-emperyalist savaşımlarına ve bu doğrultudaki kazanımlarına saldırıyor. Yeni yasa ile stratejik madenlerin yabancı tekellerce işletilmesine izin verilmesi, daha önce kamulaştırılmış madenlerin özel sektöre devredilmesi, bunların ülke ve halk düşmanı gerçek yüzlerini gösteren yeni bir kanıttır. Ülkemizin doğal zenginliklerinin yerli ve yabancı tekellere peşkeş çekilmesini önlemek içinde bu zorbalık rejimine son vermek zorunludur.

Hüseyin HASANÇEBİ (TSİP)

ESAS OLAN YİĞİNLARDIR

"Göndermeden gitmeyeceklerdir"! Bu ilk günkü tespitimiz bugün de yerli yerinde duruyor. Biz göndermedikçe gitmeyeceklerdir ve yığınların caydırıcı gücü sahneye çıkmadıkça ve bunun yansımaları pratik arenada zincirleme etkilerini göstermedikçe, faşizmi iktidardan göndermek mümkün olmayacaktır.

Beş yıllık pratik toplumsal faaliyet bu tespitimizi politik bir karineye dönüştürdü. Bunun, biri olumsuz iki sonucu ortaya çıktı.

Birinci ve olumsuz olanı şudur: Faşizmi "dönem" bellemişlerdi, gitmediğini görünce kendileri gittiler. Önce paniğe, sonra umutsuzluğa kapılıp, daha sonra başka kapılara kapıldılar. Bunlar burjuva devriminin "tepeden inme" yaşandığı bir toprağın kendisine has "elit" ürünleriydiler: Yığınları aynı yoldan bir kere daha "kurtaracaklardı". Yığınların kurtarılamayacağına tanık oldular ve onları yalnızlığın ve karanlığın kenarında bırakıp sıvıştılar.

Giderken ve göçerken umut, inanç akil ve ahlak gibi değerleri de yüklenip götürdüklerini sandılar. Onlara göre geride sadece yığınlar ve her şeyin yığınlarla halledilebileceğine olan boş (!) inanç ve ham hayaller kalmıştı.

İşte ikinci ve olumlu olan da buydu. Geride yığınlar ve şövalyeler mi kalmıştı, demek ki tarihin izini sürenler için her şey yerinde duruyordu. Önümüzdeki demokrasi sorunu da, daha sonrası da bu geriye kalanlar bağlamında kurulanmalıdır.

En başta gelen sorun, üstelik istikrarlı düşünebilmenin maddi ve politik şartlarından yoksun, -ve faşizm faktörü altında- değerleri ve siyasi eğilimleri bir hayli hırpalanmış bulunan kitlelerin güvenini kazanmak, yığınları "şövalyeliğe", yani doğru olana inandırmak, doğruyu yığinsallaştırmaktır.

Bu bilimsel sosyalizme bağlı olanların görevidir, çünkü her şeyin altüst olup çürüme ve dejenerasyonun hızlandığı koşullarda sadece onların boş olmayan inancı ayakta kalabilir ve kalmıştır. Binbir zahmet ürünü ve geleceğin harcı bütün değerlerin mirasçısı onlardır ve bu mirası yıl-ginlik ve karamsarlık seli önünde korumak onların görevidir.

Ama bunun için doğru olmak, doğruyu bulmuş olmak yeterli değildir. Kitlelerin güvenini kazanmayı ummak bilimsel sosyalistlere "ana sütü gibi" helaldir, fakat daha önce kitlelere güvenmeyi öğrenmiş olmak, bunu ezberlenmiş bir teorik kalıp olarak değil, bir ideolojik muhteva, bir politik varolma biçimi olarak benimsemiş olmak gerekir. Doğruyu yalnız bırakmamak, sonsuz moral ve azimle ve bilimsel bir inançla sürekli arkasında olmak, onu yığinsallaştırmanın biricik hal tarzıdır.

Bunun mümkün olup olmayacağı, kitlelerin belli bir zamandaki özel durumundan çıkarılamaz. Baskı altında ve örgütsüz yığınların konjoktürel gelişimle açıklanabilecek durumları değil, ona kurtuluşunun yolunu gösterip "öncülük" yapmakla, faşizme karşı en ön safta yer tutmakla yükümlü bilimsel sosyalist politik güçlerin inançlı bir inatla kovalayacakları hedef budur.

Faşizmi de, onun toplumsal bütün hayatı alanlarına yayılmış enkazını da ortadan kaldırıp ilerlemenin yolunu açmak gibi gerçekten zor ve yığın gücü isteyen bir görevle, bilimsel sosyalist güçlerin bugünkü nicel görünümü arasında, kimilerine "telafi edilmesi elzem" gibi görünen bir boşluk ve nispetizlik asla yoktur. Demokrasi mücadelesinde bilimsel sosyalizme inisiyatif sağlayan objektivite işçi sınıfının kendisidir. Sonuna kadar devrimci olabildiği için sonuna kadar anti-faşist olabilen ve böyle olduğu içindir ki faşizme karşı, bir tek anti-faşisti bile dışlamayan en geniş çözümleri sunabilen biricik sınıf işçi sınıfıdır. En zengin politik bileşimlere ve en geniş anti-faşist birimlere işçi sınıfı ideolojisine sıkıca bağlı kalınarak kurulmuş politikalarla varılabilir.

Bu perspektif yakalanmadıkça, anti-faşist mücadelede "soruları" çözmekten "meseleyi" çözmeye sıra gelmeyecektir ve bütün mesele bir an önce faşizmi iktidardan uzaklaştırmaktır.

12 Eylül sonrasında doruğa tırmanan azgın antikomünizmin her geçen gün yeni bir örneği sergileniyor. Gerici burjuva basını en pespaysinden antikomünist yavellerle dolup taşıyor. Burjuvazinin sözcüleri, çanak yalayıcıları, iyice gemi azya alan antikomünist çığırkanlıkta birbirleriyle yarışıyorlar. Burjuva partileri, "komünizm mikrobu"na karşı en etkili panzehirin kendi ellerinde olduğunu ispat için çırpınarak, cuntadan geri kalmadıklarını göstermeye çalışıyorlar. "Vatan-millet", "milli birlik ve beraberlik" türkülerini, her zaman olduğu gibi antikomünist nakaratlar eşliğinde yüksek perdeden ve koro halinde yineleniyor. Burjuvazinin

ANTİKÖMÜNİZM DEMOKRASİ VE HALK DÜŞMANLIĞIDIR

borazanını çalmaya başlayan kimi eski solcular da bu koro ya kendilerince katkıda bulunuyorlar.

Faşist cuntanın başbakanı Özal, DISK ve Barış Derneği yöneticilerini keyfince suçlarken, bayağı antikomünizmden medet ummaktaydı. Bir Amerikan gazetesine verdiği bu demeçle Özal, aynı zamanda ABD yönetimine ne yaman bir antikomünist olduğunu gösterip "yardım"

koparmaya çalışmaktaydı. Hatırlanacağı gibi, Özal ABD'yi ziyareti sırasında da Türkiye'de tek bir siyasi mahkum olmadığını iddia ederek, siyasi parti yöneticilerinden sendikacılara, sanatçılardan barişçılara kadar herkesi pervasızca terörist ilan etmişti. Özal, antikomünist meşrebini ve rejimin mantığına uygun olarak, antikomünist saldırganlığını sürekli artırıyor. Geçtiğimiz ay içerisinde,

GURBET YOLU ÜZERİNDEKİ "KAMPANYA" NEYİ AMAÇLIYOR ?

Geçtiğimiz yıl komşumuz Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı başlatılan karalama kampanyası adım adım geliştiriliyor. CIA tezgahlı bir dizi senaryo bölüm bölüm sahneye konuyor.

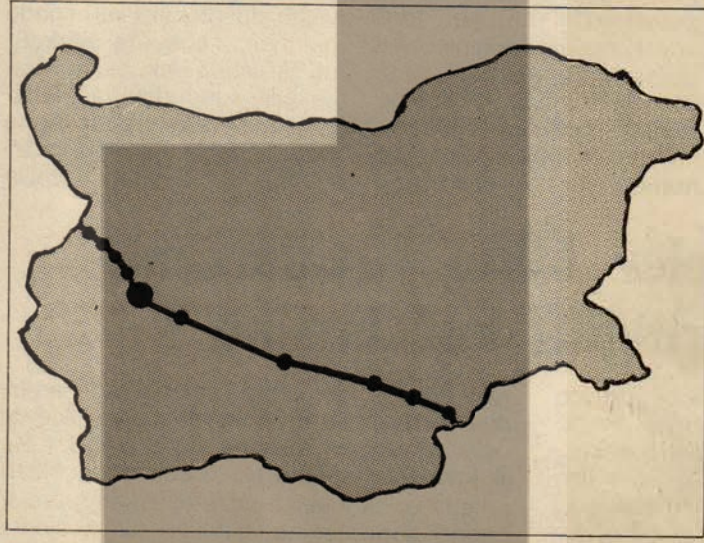
ABD emperyalizmi bir dizi kampanyalarla Türkiye ile komşularının arasını açarak, onu çevresinden yalıtılmak ve daha kolayca kendi saldırgan planlarına alet etmek istiyor.

Diğer yandan, faşist rejim bu kampanyalarla, içerde insan haklarına, demokrasi güçlerine karşı işlediği suçları, Kürt halkı üzerindeki ağır baskı ve zulmünü gizlemeye, şovenizmi sıkırtmaya böylece iç ve dış kamuoyunun dikkatini başka yana çekmeye çalışıyor.

Emperyalistler ve faşist rejim, kitlelerin diktatörlüğe karşı artan tepkilerini ve öfkelerini sosyalist Bulgaristan'a yöneltmek, böylece sosyalizme karşı kin ve nefret duygularıyla dolmuş bir kamuoyu yaratmak istiyorlar.

Bu amaç ve hedef üzerinden başlayan kampanya, yurt içi ve dışı düzenlenen miting ve gösterilerle, boyalı basının manşet haberleriyle en yüksek düzeye ulaştı. Kimi çevrelerin bu kampanyadan etkilenerek, emperyalistlerin ekmeğine yağ sürdüğü çok açık görüldü.

Bulgaristan karşıtı kampanyanın en temel senaryosu Papa suikastı davası, Ağca'nın yalanlarına sahne olarak devam ediyor. Ancak daha geliştikçe kimilerinin telaşı artıyor. Çünkü dava, Bulgaristan'ı ve Sovyetler Birliği'ni suçlayacak bir kanıt ortaya koymadı. Büyük umutlar bağlanan Ağca'nın, suç ortağı diye gösterdiği Bulgar va-

tandaşı Antonov'la yüzleştirilmesinden de Bulgaristan'a karşı bir kanıt elde edilemedi. Sosyalizmi mahkum etmek için açılan bu dava, tersine işliyor. Her yeni gelişmede, yeni bir açıklamada Papa suikastı ile Türkiye'deki çeşitli terör olaylarının arkasındaki faşistlerin ilişkisi, bağı daha da açığa çıkıyor. Senaryolar tutmuyor, oyun sökmüyor.

İkinci perde, Bulgaristan'daki kimi uygulamalar gerekçe gösterilerek "Bulgar zulmü" adı altında başlatılan kampanyaydı. "Türklerin ve Türkiye'nin ulusal çıkarlarını" sayduğunu söyleyen Evren-Özal çetesi ve MIT denetimindeki gerici faşist örgütler tarafından kısırlatılarak kampanya hızlandırıldı. Şovenizmin, vargüçle yaygınlaştırıldığı bu kampanyaların son halkasını E-5 Karayolu ve "Zulüm Kapısı" adı altında başlatılan karşı propaganda oluşturdu.

İzin döneminde Türkiye'ye izine gidecek işçilere Devlet Bakanı Mesut Yılmaz "Bu yıl

otomobile gelmeyin" çağrısında bulundu. Günlerce boyalı basın E-5 Karayolu ile ilgili açıklamalar yaptılar. Ama bu karalama kampanyası, araba ile izine gidip dönen işçiler tarafından açıkça yalanlandı.

E-5 Karayolu'nun Bulgaristan sınırları içinde kalan bölümünde ne baskı vardı, ne de zulüm. Sınır kapısında verilen harita, izlenmesi gereken yolu, park ve mola yerlerini açıkça gösteriyordu. Gidip dönen işçiler, yolculuklarının en rahat bölümünün Bulgaristan yolu boyunca geçtiğini söylüyorlar.

Bulgaristan'a karşı sürdürülen bu yalan ve iftira kampanyası, uzay savaş projeleri yapan emperyalizmin sosyalizme karşı açtığı "Haçlı Seferi"nin bir parçasıdır. Bu amaç apaçık ortada iken şimdi her ilerininin, her namuslu insanın yapması gereken, bu kampanyaya karşı çıkmak bu yalan ve iftira fuyasının esas amacını ikircimsiz olarak yığınlara anlatmaktır.

azılı antikomünist Tercüman gazetesi, aralarında Behice Boran, Beria Onger, Oya Baydar ve Melike Demirağ'ın da bulunduğu yüzlerce ilerici, demokrat ve komünisti "kadin teröristler" diye karalamaya kalkıştı. İktidara çöreklenmiş asil teröristlere karşı çıkan herkesin boynuna "vatan haini terörist" yaftasını asmaya çalışan burjuvazi, yılların birikimine dayalı antikomünist şartlandırmaları kullanarak, barış ve demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm güçlerini tecrit etmeyi amaçlamaktadır. 12 Eylül'den bu yana, başta TV olmak üzere her tür araç kullanılarak, komünistler, demokratlar, yurtseverler ve ilerçiler, "eli kanlı terörist caniler" diye tanıtılmaya, kitaplardan daktilolara dek herşey "cinayet aleti" gibi gösterilmeye çalışıyor. Sol Birlik kuruluşu da Milliyet gazetesi tarafından "Vatan hainleri birleşti" manşetiyle duyurulmuştu.

Komünizm, burjuvaziye göre, faşist cuntaya ve onun anayasasına göre, Türk Ceza Kanunu'nun faşist Mussolini dönemi İtalyan Ceza Kanunu'ndan aktarılıp zaman içinde daha da ağırlaştırılan hükümlerine göre elbette büyük suçtur. Zaten ta başından beri, binlerce yıllık sömürü ve baskıya dayalı sınıflı toplumların molozlarını silip süpürmeye azmetmiş komünistler burjuvazinin gözünde bir "heyulâ"dır. Kapitalizmin mezar kazıcısı işçi sınıfının öncülü, kapitalizme tarihe gömerek doğacak yeni toplumun kararlı savaşçıları komünistlerin, burjuvazi tarafından can düşmanı diye nitelenmesinde şaşılacak bir yan yoktur. Bu yüzden burjuva ideolojisinin temel taşlarından biri haline gelmiştir antikomünizm. Faşist ideolojide ise, antikomünizm had safhaya ulaşır.

Antikomünizm, sadece komünistleri tecrit etmeyi, etkisizleştirmeyi, komünizmin kitleler nezdinde itibar kazanmasını engellemeyi amaçlayan bir ideolojik saldırı aracı değildir. Gerici burjuvazi, antikomünist saldırılarını aynı zamanda ilerçilere, demokratlara, yurtseverlere de yöneltmekte; tüm barış ve demokrasi güçlerinin mücadelesini bölmek, zayıf düşürmek ve boğmak için antikomünist motiflere başvurmakta.

Antikomünizme karşı çıkmak, demokrasiden yanayım diyen herkesin boynunun borcudur. Demokratlıkla antikomünizm bağdaşmaz. Halklarımızın faşist diktatörlüğe karşı sürdürdüğü demokrasi mücadelesi, antikomünizme karşı mücadeleyi de doğrudan kapsamaktadır.

HALKÇI PARTİ KONGRESİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Halkçı Parti Kongresinde Aydın Güven Gürkan, eski başkan Necdet Calp'ın iki katı oy alarak genel başkanlığa seçildi. Partinin yönetim kurullarında da seçimi çoğunlukla Gürkan taraftarları kazandı.

Gürkan seçildikten sonra yaptığı ilk açıklamada; Halkçı Parti'nin eski sessizlik ve uysallığı bırakacağını ve yeni bir politik kimliğe yöneleceğini açıkladı. Sendikalaşma ve grev hakkına getirilen kısıtlamalara, yeni polis yasasına ve işkenceye karşı çıktı, kapsamlı bir af istedi ve 1961 ve 1982 anayasalarının mahzurlu yanları olduğunu belirtti.

Öte yandan Halkçı Parti'nin parlamento grubunu halen geniş ölçüde denetimlerinde tutan Necdet Calp ve ekibi de kongreyi değerlendirdiler. Bu değerlendirmeye göre:

"HP eski yönetiminin sessiz kalışı aslında çekingenlikten değil, Günün koşulları içinde ülke çıkarları sessiz kalmalarını gerektirdiği içindi. Bu tavır HP içinde ve kamuoyunda yanlış anlaşılmalıdır."

Daha sonra yapılan MPD Kongresinde de Evren'in has adamı Sunalp, açık farkla genel başkanlığı kaybetti ve Ülkü Söylemezoğlu başkan oldu.

Halkçı Parti, MDP ile birlikte cunta partisi olarak kurulmuştu. 1983 seçimleri için faşist cunta tarafından yapılan plana göre; MDP iktidar partisi HP ise muhalefet partisi olacaktı. Her iki partinin yönetiminin kilit noktalarına cunta ağırlığını koyarak gerekli müdahaleleri yaparak kendine bağlı olan kişilerin gelmesini sağlamıştı.

ANAP'ın seçimi kazanması bu planın daha değişik uygulanmasına neden oldu. Faşist yönetim uygulamalarını ANAP aracılığıyla sürdürmeye yöneldi. Ancak önemli bir sorun daha gündeme geldi: 1984 yerel seçimleri parlamento içi "muhalefet" partilerinin kitle desteğine sahip olmadıklarını gösterdi. Bu partiler bir açmazda düştüler: Bir yandan kuruluş işlevlerine uygun olarak seslerini çıkarmamak, susmak; öte yandan ise kitle desteğini kazanabilmek için ekonomik krize ve durmadan artan baskılara karşı çıkmak zorundaydılar. Bu karşı çıkışı o denli düşük ve kimsenin ciddiye almadığı düzeyde yaptılar ki, parti olarak varlık nedenleri ortadan kalkmaya başladı. Böylece iç çelişkiler keskinleşti ve yeni yönetim arayışları doğdu.

HP'de ve MDP'de daha üç yıl

önce faşist cuntanın doğrudan desteklediği yönetimler değişti. Bunlar yeni ve önemli gelişmelerdir. Faşizmin doğrudan desteğiyle yönetime gelmiş kadronun, etkinliği tümüyle kırılmasa bile, yönetimden uzaklaştırılması, faşizmin eski güç ve etkinliğinde olmadığını sergilemektedir.

Son gelişmelerin de açıkça gösterdiği gibi bugün uygulanan ekonomik-politikanın yarattığı hayat pahalılığına karşı çıkmadan, hiç ekilmeyen baskılara en azından protesto etmeden bir parti olarak varlığını sürdürmek olanaksız duruma gelmiştir. Son üç yılda toplumsal muhalefetteki belirgin yükseliş cunta partilerini sarsar duruma gelmiştir. Tabandan emekçilerin muhalefeti ve örgütlenmesi arttığı oranda legal siyasi partilerdeki muhalefet de daha etkin olmaya çaba gös-

terecektir.

Bugün faşist yönetime karşı yükseltilmesi gereken protestonun en önemli temellerinden bir tanesi de Kürt ulusu üzerinde uygulanan yoğun baskılardır. Son bir yıldır T.Kürdistan'ındaki terör hiçbir sınırlama tanımadı durumdadır. Tüm hakları gaspedilmiş olan Kürt ulusu, bu yetmiyormuş gibi yoğun bir devlet terörüyle karşı karşıyadır. Faşist yönetime muhalefet eden güçlerden özellikle de sosyal-demokratlar Kürt ulusuna karşı uygulanan bu baskılara karşı sessiz kalmamak zorundadır.

Sosyal demokrat hareket kendi dışındaki sol güçlerle arasına duvar örme politikasından vazgeçip işbirliğini geliştirdiği oranda faşist yönetime karşı daha etkin bir muhalefet gücü ortaya çıkmış olacaktır.

ÇALIŞMA BELGİSİ YİNE "EŞİTLİK- BARİŞ- İLERLEME"

NAİROBİ KADIN ON YILI FORUMU BAŞARIYLA SONUÇLANDI

1975 yılında ilan edilen 'Kadın On Yılı'nın sona ermesi nedeniyle Nairobi'de 10-26 Temmuz tarihleri arasında 15 bine yakın kadının katılımıyla gerçekleştirilen konferans yine "eşitlik, barış, ilerleme" belgisinin dünya kadınlarının ana çalışma belgisi olarak kabul edilmesine noktalandı.

Birleşmiş Milletlerin resmi konferansının yanı sıra, tüm kadın örgütleri ve kişilere açık hükümetler dışı FORUM adı verilen ikinci bir konferans ise dünya kadınlarının sesinin BM Konferansına daha etkin bir biçimde yansıtılması için toplandı. Günde 100-150 çalışma grubunun toplandığı FORUM'a hemen her politik görüşten 8 bine yakın kadın delege katıldı. Kadınları ilgilendiren her konuda, ezilen bir cins olarak tüm ezilenlerin yanında olunması gerektiği ve kadın sorununun toplumsal bir sorun olduğu üzerinde birleşildi. Kültür programlarının yoğunluğu ve gündemdeki konuların içeriği, başkanlığını Ronald Reagan'ın kızının yaptığı ABD delegasyonunun ve gerici, aşırı muhafazakarların yönetimindeki delegasyonların öfkesini ve tepkisini topladı. ABD'nin uçaklarla getirdiği ve açık adı "Siyonist Kadınlar" olan İsrail kadın gruplarının "FORUM'da yalnızca kadın sorunları konuşulsun, politika yapılmasın yoksa çekiliriz, Nairobi hükümetine para vermeyiz" gibi tehditleri ise tam bir fiyasko oldu. Konferansın politik görünümünü ve anti-empyralist havasını engellemek için yapılan tüm girişimlere rağmen konferansta Güney Afrika'da ırkçı rejim altındaki kadınların, Namibya ve Filistin gibi işgal altındaki ülkelerdeki kadınların durumundan, sömürgeciliği ve ırk ayırıcılığını mahkum eden konulara ana çocuk sağlığından, Güneydoğu Asya'daki seks turizmine, kadınların barış savaşımına aktif olarak katılmalarının zorunluluğundan, kadınların gelişmesinde ana engelin ABD empyralizmi olduğuna dek her konu ağırlıklı tartışıldı.

FORUM'a Türkiyeli 12 ilerici demokrat kadının katılımı çalışma gruplarında Türkiye kadınlarının durumlarının, göçmen işçi kadınların sorunlarının dile getirilmesi açısından önem taşıyor. Türkiyeli kadınlar konferans boyunca halen cezaevinde yatmakta olan Barış Derneği yöneticisi Reha İsvan için aralarında Allende'nin eşi ve Angela Davis'in de bulunduğu bine yakın kadından imza toplayarak etkinlikte bulundular. Toplanan imzalar BM'nin top-

lantısına Türkiye hükümetinin resmi temsilcisi olarak katılan ve aralarında İmran Aykut, Emel Doğramacı ve konsolosluk görevlisi bir erkeğin de bulunduğu 5 kişilik resmi delegasyona Fin Delegasyonu tarafından iletildi. Resmi delegasyonun en önemli faaliyetleri konferans boyunca toplantıya katılan ilerici Türkiyelilerin resimlerini çekmek ve hüviyetlerini tespit etme çabaları oldu.

İZLENİMLER

• Amerikalı bir siyonist kadın ve bir CIA ajanının yardımıyla Denktaş'ın temsilcisi Latife Dilgen ve Türkiye Hükümeti temsilcileri Kıbrıs üzerine bir toplantı düzenlediler. Bu toplantının geri tepmesi üzerine "Akdeniz'de Barış" konulu tüm Akdeniz ülkeleri temsilcilerinin katıldığı bir başka toplantıya girmek zorunda kalan delegasyon protestolarla

karşılaşınca bu toplantıyı da terketti.

• Kadınların ülke kalkınmasındaki yerini ve önemini inceleyen bir çalışma grubunda Güney Amerikalı delegatörlerden biri, 3. Dünya ülkelerinin IMF'ye olan borçlarının 10 yıl boyunca silinmesini ve faizlerinin ödenmemesini önerdi. İzleyicilerden aldığı alkışlar üzerine konuşmasını şöyle sürdürdü: "Kuşkusuz bu benim orijinal fikrim değildir. Fidel Kastro'nun önerisidir". Ve bu öneri hemen her çalışma grubunda ana talep olarak ileri sürüldü ve resmi hükümet temsilcilerine de öneri olarak götürüldü.

• Kısa süre önce öğrenci olaylarına sahne olan ve kimi göstericilerin halen tutuklu bulunduğu Nairobi Üniversitesi'nde Filistinli kadınlara ait bir film gösteriminden kaldırılmasını protesto etmek için seri yürüyüşler yapıldı. Her

politik görüşten 8 bine yakın kadının "sansüre hayır" pankartlarıyla katıldığı yürüyüşler etkin oldu.

• Binlerce kadın barış içinde yan yana yaşama ve çatışmaların barışçıl yollarla çözülmesini, Yıldızlar Savaşına karşı kesin tavır alınması üzerinde fikir birliğine vardılar. Bine yakın Japon kadını bir yandan Japon kadınının ucuz emeğinin, Japon mucizesine katkısını anlatırken, ellerinde kağıttan yaptıkları barış güvercinleri ve yakalarında (Kaganawa) barış yazılı çiçekleriyle savaş kışkırtıcılarının seslerini kisttiler. FORUM'un son günü Sovyet delegasyonunun başkanı ve eski bir savaş kahramanı olan Zoya Zaribuyuna ile Vaşington'da Yıldızlar Savaşı'na karşı kurulmuş bir komitenin temsilcisi olan Amerikalı bir genç kız ortak bir barış ağacı diktiler.

Avustralya'dan mektup var!

Biz Avustralya'da bulunan Türkiyeli Türk ve Kürt işçiler, Sol Birlik'in tüm yandaşlarına ve demokratik kitle örgütlerine Sol Birlik ile ilgili düşüncelerimizi yansıtmak istiyoruz.

Faşist diktatörlüğün acı, gözyaşı, acılık, işsizlik, ahlâki çöküntü, rüşvet ve yolsuzluk motifleri ile işlediği karanlık Türkiye tablosu gerçeği, halktan, demokrasi ve barıştan yana olan sendika, dernek, aydın ve yurtsever kişileri tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya getirmiştir.

Bu gerçek karşısında demokrasi güçleri yani örgütlerimiz deyim yerinde ise, tam bir çıkmazın ve dağılıkların girdabına sürüklenmiş, ülke somutundaki gerçek durum olumsuz bir manzara oluşturuyordu.

Yurtdışında bulunan bizler bu olgu karşısında tam bir burukluk ve karamsarlığa düşmek üzere iken, **TÜRKİYE VE TÜRKİYE KÜRDİSTANI** Sol Birlik'i kurdu. Sol Birlik'i en içten duygularımızla selamlıyoruz.

Şunu çok iyi biliyoruz ki Sol Birlik'i oluşturan partiler ansızın bir araya gelmediler: Sabırlı, inancılı ve kararlı bir geçmişe sahip olan bu partiler çeşitli eylem birlikleri ve dayanışmalar sürecinden geçerek, duygusalılık

OKURLARIMIZ YAZIYOR

ve önyargıları aşip bu çok kapsamlı ve detaylı birliği oluşturdu. Bu denli tutarlı ve gerçekçi bir platformun yuzeyel bir çalışmanın ürünü olmadığını, bilincindeyiz.

Sol Birlik, Avustralya'da öylesine sevinçle karşılandı ki, geç kalan bu konuk, barışı, insanlığı, demokrasiyi savunan ve faşist diktatörlüğün zorbalığı karşısında umutsuzluğa düşen tüm Türk ve Kürt emekçilerin umut kaynağı oldu.

Sol Birlik, hepimizin beyninde bir ur haline gelen "birleşilmiyor" sorusuna verilecek yanıtın ilk müjdecisi oldu.

Sol Birlik, bizler arasındaki kısır ve verimsiz çekişmelere son verirken teorik çıkmazın ve tikanıklığın da önünü açtı. Bizler de önceki bireysel veya ikiser üçer kişilik çalışmaları bir kenara bırakarak, geniş gruplar halinde yapılan kolektif çalışmaya yöneldik. ...

Jı berpursiyarên YEKİTİ-YA ÇEP ra,

Ev gelek car dibin, hukma faşist tê seri. Û mirinê-tunebûnê jî gelên me ra tinin. Ew dixwazim bî vi awayî gelê Kurd bihelinim, heyinê me qrbikin.

.....
Lê gelên me rûçikên Everen û Ozalan nas dîkîm û lî humberî wan radibim. Ev hişiyarbûn, şahî û baweriyê lî me dibarinê.

.....
Helbesta jêrin pêşkêşî we hevalên heja dîkîm û vê xebata we yê bî hevra ku pîr hewceye pîroz dîkîm.

Bî slavên germî û şoreşî.

Bu arada biliyoruz ki bizlerin Sol Birlik'e katkısı ne ölçüde olursa, Sol Birlik mücadelesinde o düzeyde başarılı olur. Bu nedenle, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol partilerin Birlik konusunda atmış olduğu bu adım karşısında biz Avustralya'da bulunan işçiler de üzerimize düşeni yapmak amacıyla bir araya geldik ve bir komite oluşturduk. Komitemizi oluşturan arkadaşlarımız Sol Birlik partilerinden A veya B Partisinin yakın ve de uzak amaçları için değil, bir bütün olarak Sol Birlik'in amaç ve düşüncelerini destekleme ilkesini esas alarak kuruldu. ...

Komitemiz, genel olarak burada Sol Birlik gazetesinin abone işlevini, bunun yanında Sol Birlik'e parasal katkıda bulunmayı en önemlisi de, Sol Birlik'in gerek deklarasyonda belirtilen politik amaçlarını ve gerekse platformdaki demokratik istemlerini buradaki işçilere özümsetmek ve o

YEKİTİYA ÇEP

Disa, lî hev geriyar lî ser serên me Ev ewrên tari. . peyvîm qedexe Ma hin çend carî?

.....
Ev ewrên tari, hukma faşiyê Xwinê dirjînim.... lî him ber rabîm tev! Kurd û Türkên çep Zu dest bîdîm hev!

.....
Bese rebênno! ev reva bê bîmî dî heft qulan da, tîmî veşarti hûn zîkek têr bîm lî deh zîkên birçî

Azad Fesih Nurnberg

Uluslararası terörizmin ardında kim var ?

Son günlerdeki çeşitli olaylar uluslararası terörizm konusunu yeniden güncelleştirdi. Uçaklar kaçırılıyor, uçaklarda ve havaalanlarında bombalar patlıyor, insanlar rehin alınıyor ve "teröre karşı uluslararası işbirliği" gibi sözler daha sık duyulmaya başlıyor.

Bu konuda ABD başı çekiyor. Reagan kaçırılan uçak ve içindeki yolcular salverildikten sonra yaptığı açıklamada; teröre karşı en etkili mücadelenin teröristler daha harekete geçmeden onları bastırmak olduğunu söyledi. Bu açıklamaya göre bir süre sonra ABD gizli servislerinin veya askerlerinin, 'terörist bir saldırıya hazırlandığı' gerekçesiyle bazı insanlara ve ülkelere saldırdıklarını duyabileceğiz.

Uluslararası terörizmin ardında kim var? ABD ve yandaşlarına göre başta Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler var. Bunların da çeşitli ülkelerde yardımcıları bulunuyor. Bu sorunun yanıtını aramadan önce, uluslararası terörizm nedir, bu konuda açıklığa kavuşulması gerekli. Burada ABD ve yandaşlarının hemen ikili bir değerlendirme içinde bulduklarını görürüz.

Buna göre; El Salvador'daki gerillaların halk düşmanı rejimi devirme savaşı terörizmdir, ama ABD'nin bu ülkeye ordusuna askeri uzmanlar göndermesi "demokrasiyi korumaktır".

Nikaragua yönetiminin

halk kurtuluş savaşlarını desteklemesi terörizmdir, ama ABD'nin bu ülkedeki meşru yönetimi devirmeye çalışan "Contra"lara, Afganistan'daki karşı-devrimci çetelere açıkça yardım etmesi ve onların bu yardımıyla birçok cinayetler işlemesi terörizm değildir.

ABD ve Fransız askerlerinin 'barış gücü' ismi altında Lübnan'ı işgali haklı bir eylemdir. Ama Lübnan halkının işgalcileri kovmak için yaptığı silahlı eylemler terörizmdir!

İsrail'in tüm uluslararası anlaşmaları hiçe sayarak Lübnan'da aldığı tutsakları kendi topraklarına götürmesi haklıdır, bunları kurtarmak için eylem yapmak ise terörizm ta kendisidir!

Kısacası ABD'nin ve diğer empyralist ülkelerin çıkarlarını savunan şeyler haklıdır, bunlara karşı koymak ise terörizmdir!

Benzeri değerlendirmeler yıllardan beri yapılmıştır ve yapılacaktır. ABD ve yandaşları, basın tekelleri; halkların empyralizme karşı silahlı direnmesini kimi bireysel terörist eylemlerle aynı kapsamda ele alarak kamuoyunda yanlışlar uyandırmayı amaçlıyorlar.

Temelinde nasıl bir düşünce yatarsa yatsın bireysel terörizm haklı görülemez. Ve dahası genellikle polisin ve gizli servislerin de böylesi eylemlerde parmağı olduğu az rastlanılan olaylardan değildir. Kalabalık yerlerde, yolcu yüklü uçaklarda patlayan ve kimin yerleştiği belli olmayan bombaların ardında bu güçler bulunmaktadırlar. Geçen yıl üç yüzden fazla yolcu taşıyan bir Güney Kore yolcu uçağını casusluk faaliyetinde kullanarak yolcuların ölümlerine neden olan ABD değil miydi?

Aynı şekilde Angola'daki meşru yönetimi devirmeye çalışan karşı-devrimci güçlere her türlü yardımı yapan, onların katliam ve sabotajlar yapmalarını destekleyen yine ABD idi. Bugün insanlık düşmanı çehresi tüm dünyanın gözünde açığa çıkmış Güney Afrika'daki ırkçı rejim ABD ve diğer empyralist ülkelerin desteğiyle ayakta kalıp siyah halk ve komşu ülkeler üzerindeki saldırılarını sürdürüyor mu? Grenada'yı işgal eden kimdi?

Birçok aşamadan geçildikten sonra Papa suikastinin ardındaki güçlerin CIA, Mafia ve faşist güçler olduğu açığa çıkmıyor mu?

Bütün bu örnekler uluslararası terörizmin ardında en başta ABD'nin yattığını göstermektedir. Sosyalist ülkelere, emekçi halklara, ilerici yönetimlere karşı düzenlenen çeşitli biçimler ardındaki saldırıların tümünün ardında ABD şu veya bu şekilde bulunmaktadırlar.

Bu saldırılarının yanısıra ABD şimdi de terörizmi önlemek gerekçesiyle yeni saldırı planları yapmaktadır. "Terörü-yarat-terörü-bastır" anlayışıyla yapılacak bu saldırılar karşısında uyanık olmak, provokasyonlar ve düzmece olaylarla kamuoyunun yanıltılmasına izin vermemek; yakın gelecekte üzerinde önemle durulması gereken bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır.

VICTORIA SOL BİRLİKİ
DESTEKLEME KOMİTESİ
MELBOURNE-AUSTRALIA

YENİ HIROŞİMALAR OLMASIN !

40 yıl önce 8 Ağustos 1945'de Hiroşima'ya atom bombası atıldı. Daha sonra Nagazaki'ye atılan bomba ile birlikte toplam 325 bin kişi öldü. Binlerce insan sakat kaldı. Etkileri günümüze dek süren radyasyon nedeniyle birçok çocuk sakat doğdu, birçok insan da erken öldü.

Hiroşima nükleer silahların öldürücü gücünün ilk kez insanlar üzerinde denendiği yer oldu. Bombanın atılmasından yıllar sonra konuya eğilen araştırmacılar, ABD'nin Japonya'ya yenilgiye uğratmak için atom bombası kullanmasının o dönemde hiç de gerekli olmadığı sonucuna vardılar. Nazi Almanyası teslim olmuş ve Sovyet orduları Asya'daki Japon ordularının üzerine yönelmişti. Çin'de Japon militarizmine karşı mücadele oldukça gelişmiş durumdaydı ve ABD donanması da Güney Batı Asya'da Japonya'ya karşı başarılar kazanıyordu. Bu durumda atom bombası kullanılması bile Japonya birkaç ay içinde teslim olmak zorunda kalacaktı. Yani ABD'nin "savaşın uzamasını ve çok sayıda insanın ölmesini engellemek için bombayı kullandık" açıklaması gerçek-

lere uymuyordu.

İkinci büyük savaştan Sovyetler Birliği ve sosyalizmin büyük bir zaferle çıkması ve o yıllarda nükleer silahın yalnızca kendi elinde bulunması, ABD'yi savaş sonrası dünyada egemen olmak için nükleer silahların gücünü tüm dünyaya göstermek amacıyla bombayı kullanma yoluna itmiştir. Nitekim savaş sonrasında da ABD, nükleer silah kullanmak tehdidini sık sık yinelemiştir. Önce Çin'de sonra da Kore'de yinelenen bu tehdit Sovyetler Birliği'nin nükleer silah tekeli ABD'nin elinden almasıyla birlikte kullanılamaz olmuştur. Bunun yerine ABD, sosyalizmi tümünden yoketmek hayaliyle çılgınca bir nükleer silahlanma yarışına girmiş, daima daha gelişmiş silahlar yapmaya yönelmiştir. Son olarak da sıra uzayın silahlandırılmasına kadar gelmiştir. Bu süreç boyunca S.Birliği'nin nükleer silahların yapımının durdurulması, nükleer silahların yasaklanması çağrıları çeşitli gerekçelerle yarıtsız bırakılmış veya reddedilmiştir.

Bugün nükleer silahların etkinliği ve sayısı o dereceye gelmiştir ki, Hiroşima'ya atı-

lan bomba "son derece etkisiz" olarak tanımlanmıştır. Milyonlarca insanı bir anda yok edebilecek hidrojen bombasının yanısıra, "temiz bomba" olarak da adlandırılan ve canlılardan başka hiçbir şeye zarar vermeyen, binaları, silahları vb.'ni tahrip etmeyen Nötron bombası da yapılmıştır.

Başta ABD olmak üzere çeşitli emperyalist ülkelerin elinde dünyayı birkaç kere yok edebilecek kadar nükleer silah bulunmaktadır. Bu silahlar gittikçe yetkinleştirildiği gibi, hedefe daha kolay varması için de sosyalist ülkelerin yanbaşıında konumlandırılmaktadır. Avrupa'ya bu amaçla çok sayıda Pershing ve Cruise füzeleri yerleştirilmiştir.

İkinci büyük savaştan çok acı dersler çıkarılan insanlık ayrıca gittikçe genişleyen kesimler halinde, çıkacak bir nükleer savaşta yenen ve yenilen belli olmayacağına bilincine de varmaktadır. Bir nükleer savaş insanlığın sonu olacaktır. Bu nedenle bugün tüm insanlığın en temel sorunu barış ve yaşamak hakkını savunmaktır. Yaşamak hakkı bulunmayan insanın hiçbir hakkı yoktur.

Bu bilinçle dünyanın tüm ülkelerinde çeşitli politik görüşlerden, dini inançlardan, mesleklerden insanlar her yıl birçok kez gösterilere katılmakta, silahlanmaya, savaş kışkırtıcılığına, askeri manevralara ve üslere karşı seslerini yükseltmektedirler. Savaşa karşı yüzbinlerce imza toplanmıştır ve toplanmaktadır. Barış mücadelesi emperyalizmin ve gericiğin yüreğine korku veren, onu hiçe sayarak hareket edemeyeceği bir güç haline gelmiştir. Barış hareketinin büyümesi ve giderek genişleyen yığınlarca desteklenmesi savaşın önündeki en güçlü engellerden bir tanesidir.

Nükleer silahları üretmek ve bunları insanlara karşı kullanacağını ilan etmek bir insanlık suçudur. Sosyalizm böylesi bir tehlike karşısında sürekli silahlanmak ve güçler dengesini korumak için sürekli çaba harcamak zorunda kalmaktadır. Sovyetler Birliği nükleer silahları ilk

kullanan ülke olmayacağını tüm dünyaya ilan etmiştir. Ama emperyalist çılgınlığın "sınırlı nükleer savaş"ı kamuoyu önünde savunur duruma kadar geldiği bir dönemde, güçler dengesini mutlaka korumak ve emperyalistlere yönecekleri bir nükleer çılgınlığın kendi sonlarını da getireceğini açıkça sergilemek gerekmektedir. Eğer nükleer silahlar sadece ABD'nin elinde olsa idi dünyamız belki de bugüne kadar birkaç Hiroşima daha yaşamış olacaktı.

Yeni Hiroşimalar görmemek için önce Hiroşima'yı hiç unutmamak gerekiyor!

BARIŞÇI DOKTORLAR UYARIYOR !

Politikacılar, bilim adamları ve doktorlar, sağlık ve yaşamı ciddi şekilde tehdit eden atom savaşının, korkunç, tasavvur edilmez, sonsuz ve onarılmaz sonuçları üzerine bir açıklama yaptılar.

"Susmaya devam ettiğimiz takdirde iş işten geçebilir. Çünkü atom savaşında tıbbi yardım söz konusu değildir."

"Atom savaşından sonra o anda üzerinde oturduğunuz sandalye kül olmuş, gittiğiniz doktor ölmüş olacak ve tedavisi için geldiğiniz hastalıktan kurtuluş olmayacak."

Heran patlamaya hazır bir bombanın üzerinde oturduğumuzu biliyor muydunuz?

Bugün orta menzilli bir roket bir milyon tonluk patlama gücüne sahip, bu ise "2. dünya savaşında atılan bombaların tümüne eşittir". Günümüzdeki en güçlü bomba bu imha gücünün 20 katına sahiptir. Bugünkü Nükleer silahların gücü 13,5 milyar ton imha gücündedir. Dünyadaki kişi başına 3 bin kilo dinamit ya da her 3750 kişiden birine bir Hiroşima bombası düşmektedir.

Atom bombası üç öldürücü yıkım mekanizmasına yol açar. Hararet, basınç ve ışın.

Gelecekteki bir atom saldırısında ilk önce bir ışık şimşegi oluşacak, 25 kilometre uzaktaki insanları bile geçici olarak kör edecek, Milyonlarca derece sıcaklığında bir ısı dalgası ışık hızıyla yayılacak. Bu 3 kilometre çapındaki bir alanda canlı, araba, cam herşeyi buhar haline getirecek. Granit bile eriyecek. 8 km uzaklıktaki yanmalar da öldürücü olacak. Aynı zamanda ses ötesi bir hızla yayılan basınç dalgası 6 km uzaklıktaki her şeyi, binaları

birer boş bira kutusu gibi ezecek.

Basınç dalgası ve hararet akımı geniş yangınlara yol açacak. Yangın fırtınaları oksijeni tüketecek ve insanlar bodrumlarda, sığınaklarda boğulacak ve yanacaklar. Sözü geçen bölgenin dışarıyla irtibatı kesilecek. Hastahaneler yok olacak, doktorlar ise ya ölecek ya da kendilerinin yardıma ihtiyacı olacak.

Hiroşima'da 298 doktordan sadece 18'i, 1780 hemşireden sadece 135'i görev yapabilir ve 45 hastahaneden 3'ü çalışır haldeydi.

Atom bombasının kendine özgü etkisi radyoaktif ışınlardır. Biz bunları duyu organlarımızla algılayamayız. "Bir kişiye rastlayan ışının dozajına göre ya kramp ve çirpinişlerle derhal ya da bir kaç saat veya birkaç hafta içinde acı çekerek ölünür" diyor doktorlar. Ağır ışın hastalığının, istifa, ishal, güçsüz kalma, saç dökülmesi, deri kanamaları ve ağız ve barsaklarda acı veren yaralara neden olacağını açıklayarak, ışınların insan vücudundaki tüm biyolojik hareketi bozacağını, bulaşıcı mikroplara karşı direnen beyaz kan yuvarlarının azalması sonucu, vücudun direniş gücünün azalacağını, kolayca atlatılan hastalıkların bile öldürücü olabileceğini belirtiyorlar. Ölümden ilk anda kurtulanların ise aldıkları radyoaktif ışınlar nedeniyle kanser gibi hastalıklardan ölmeleri, doğacak çocuklarının ağır organ ve beyin hastalıklarına sahip olması kaçınılmaz sonuçtur.

Ama tüm bu anlattıklarımızı yaşamamak, atom saldırısı felaketinden kurtulmak, onu ta başından engellemekle mümkündür diyor barışsever doktorlar.

İnsanlığın yetiştirdiği deha: F.ENGELS

5 Ağustos uluslararası işçi hareketinin unutulmaz önderi, bilimsel komünizmin iki kurucusundan biri olan Friedrich Engels'in 90. ölüm yıldönümüdür.

Friedrich Engels 28. 11. 1820'de Barmen'de (şimdiki Wuppertal) zengin bir fabrikatörün oğlu olarak doğdu. Genç yaşta Büyük Fransız Devriminin etkisiyle devrimci fikirleri benimsedi. Bu yüzden ailesiyle arası açıldı. Babasının Manchester'deki fabrikasında çalıştığı iki yıl endüstri devriminin beşiği olan İngiltere'de kapitalizmi yakından inceleme fırsatı buldu. İncelemelerin sonuçlarını 24 yaşındayken yazdığı ve bilimsel komünizmin ilk habercisi sayılan "İngiltere'de Çalışan Sınıfların Durumu" adlı kitabında topladı.

F. Engels 1844'de Paris'te Karl Marks ile tanışınca bu iki dahi arasında tarihin kaydettiği en sıcak ve yakın dostluklardan biri başladı. Mark ve Engels 1848'de birlikte Komünist Manifesto'yu kaleme alarak işçi hareketinin ilk bilimsel programını ortaya koydular. İşçi sınıfına, bugün için de geçerli olan kurtuluş yolunu gösterdiler. Bundan sonra da birçok eserlerini birlikte yazdılar. Mark'ın ölümünden sonra Engels Kapital'in II. ve III. ciltlerini Marks'ın notlarına dayanarak yayınladı. Bu dev eserin insanlığa kazandırılmasına büyük katkıda bulundu. Engels'in kendi eserleri de bilimsel komünizmin temel belgeleri niteliğindedir. Bunların arasında ilk sırada "Anti-Dühring", "Doğanın Diyalektiği", "Allenin ve Özel Mülkiyetin Kökeni" gibi eserleri sayabiliriz.

Engels çok yönlü, canlı, neşeli, yaşamayı seven bir insandı. Çağının bilimsel kazanımlarını yakından izliyordu ve bilimin her dalında derin bilgiye sahipti. Dilbilimi ve askerlik sanatı ise onun özel olarak ilgisini çeken konulardı (bu yüzden aile çevresi ve yakın arkadaşları Engels'e "general" derlerdi). Latince, Yunanca, Fransızca, İngilizce, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Danimarkaca, Rusça ve Polonyaca okuyup yazardı. Bir İngiliz işçi önderinin dediği gibi Engels 8 saatlik işgünü için yapılan hiçbir mitingi kaçırmadığı halde kendisi günde 16 saat çalışırdı.

Bu söylediklerimize bakarak Engels'i odasından çıkmayan bir kitap kurdu sanmayın. O aynı zamanda cesareti ve soğukkanlılığıyla ünlü bir devrimci (1848'de Almanya'daki devrim savaşına aktif katıldı) iyi bir sporcu, son derece alçakgönüllü, yardımsever, sıcak kanlı bir insandı. Bütün yeteneklerini, herşeyini işçi sınıfının kurtuluşuna adanmıştı. Marks'ın kızı Elenaor Marks Aveling'in sözleriyle o, devrimin hem kurmayı, hem de neferi olarak yaşadığı ve öldü.

HELSİNKİ KONFERANSININ 10. YILI

On yıl önce Helsinki'de dünyanın çeşitli ülkelerinin devlet adamları bir araya gelerek silahlanmanın azaltılması, barışın korunması, insan hakları, birbirinin işlerine karışmamak, karşılıklı ekonomik işbirliği vb. gibi konularda bir belge imzaladılar.

Helsinki belgesi değişik politik sistemlere sahip olan devletlerin barış içinde birarada yaşaması doğrultusunda atılmış olan büyük bir adımdı. Helsinki belgesi aynı zamanda uluslararası yumuşamanın da yolunu açıyordu.

Sosyalizmin kapitalizme karşı üstünlüğünü göstermek için silahlanmaya, savaşı ve gerginliklere ihtiyacı yoktur. Tersine barış ve yumuşama sosyalist ülkelerin daha hızlı gelişmesini gündeme getireceğinden sosyalizmin üstünlüklerinin de daha hızlı ve açık olarak ortaya çıkmasını sağlar. Yine uluslararası yumuşama emperyalizmin devrimini gerçekleştirmiş olan veya ilerici yönetimlere sahip olan ülkelere müdahalesini zorlaştıracağından tüm ilericilerin ve toplumsal gelişmenin lehinedir. Nitekim 1970'li yıllarda çeşitli ülkelerde devrimlerinin gerçekleşmesi veya ilerici yönetimlere sahip olmalarında uluslararası yumuşamanın ve Helsinki belgesinin önemli payı bulunmaktadır.

Emperyalizm ve gerici sosyalizmin ve ilerici hareketlerin lehine olan böylesi bir gelişmeye karşı sessiz kalamaz-

lardı ve nitekim kalmadılar da. Helsinki belgesinin temel ilkeleri bir süre sonra açıkça çiğnenmeye başlandı. Başta ABD olmak üzere çeşitli emperyalist ülkeler başka ülkelerin işlerine açıkça karıştı, askeri darbeler yaptılar. Silahlanma yarışına ve savaş kışkırtıcılığına hız verdiler. İnsan haklarını ayaklar altına alan hatta açıkça ırkçılığı savunan, insanların derilerinin rengine göre ayırım yapan Güney Afrika yönetimini, Helsinki kararlarını hiçe sayarak desteklediler ve destekliyorlar.

Helsinki kararlarında Avrupa'daki sınırların dokunulmazlığı açıkça belirtiliyor olmasına karşın; F. Almanya'nın eski topraklarına kavuşmasını amaçlayan "revanşizmi" açıkça savundular. Uluslararası dostluk yerine düşmanlığı körüklemeye çalıştılar. Bugün Nikaragua'da olduğu gibi ülkelerin meşru yönetimlerini devirmek için Kongre'den açıkça ekonomik destek isteyecek kadar pervasızlaştılar.

Helsinki Kararları insanlık için büyük bir kazanımdır. Unutturulmaya çalışılan bu kararları sürekli olarak açıklamak, bu kararların insanlığın geleceği için önemini kavratmak ve kararların çiğnenmesine karşı durmak ve emperyalizmin neden Helsinki kararlarına düşman olduğunu sürekli açıklamak gerginliğin ve savaş kışkırtıcılığının iyice yükseldiği bugünkü dünyamızda büyük önem kazanmıştır.